

Về Dưới Hiên Xưa

thơ **Song Vinh**

giới thiệu: Luân Hoán

vào thơ: Phạm Ngọc

bạt: Quan Dương

bìa và phụ bản: Huỳnh Ngọc Diệp

trình bày và cảm nhận: Tường Vi

All Rights Reserved

Copyright @ 2000 by Song Vinh

Cảm tạ:

Phạm Ngọc, Quan Dương, Tường Vi, anh chị Luân Hoán

đã giúp đỡ hoàn thành

và

Thích cùng Vinh

nguyên nhân của tập thơ này

vào thơ

...và như thế những kỷ niệm đã lặng lẽ chìm sâu trong ký ức. Ta vẫn âm thầm ruỗi rong trên bước đường luân lạc, những curu mang của đời sống làm lãng quên đi phần nào nỗi nhớ. Quê hương ơi! Ngàn dặm cách xa - tuổi thơ ơi! Bao giờ tìm lại - tình thân ơi! Yêu dấu còn đây. Xin cho ta được một lần tìm Về Dưới Hiên Xưa...

*Về nghe tiếng hát trong đêm
Dưới thềm trăng cũ còn nghiêng bóng hình
Hiên đời mưa giọt phiêu linh
Xưa sau vẫn một mối tình thủy chung*

Phạm Ngọc
Cali - Mùa lá 1999

thoáng suy tư

mưa về thành phố chiều nay

đường quen bước vội tháng ngày hư hao
gặp em cuối ngõ, quên chào
hồn ta tóc bạc lẫn vào bóng đêm
nhìn em thả bước lênh đênh
khi không mà chợt thấy thèm nhớ nhưng
em đi yếu điệu vô cùng
hai bàn tay khóa cả vùng gió bay
em đi tà áo gót giày
trở thơm trăm ngọn hoa tay rắc vàng

ở quê người

cúi đầu xuống nghe lòng buồn trôi nổi
ngừng đầu lên ngày lững thững đi qua
mỗi một giây đời đượm chút nhạt nhòa
bài thơ cũ nghĩ hoài chưa đủ vận

nhỏ của ta ven phương trời lặn đặng
mộng mơ còn quán quít đủ bên chân
tà áo hoa lem luột chút phong trần
và đôi mắt nhỏ buồn hơn thua nợ ?

nhỏ có biết phương đây ta phẫn nộ
sống quay cuồng trong phần số lạnh căm
tâm hư hao tình cũng đã khô cạn
lâm sao với chút công danh mún mẩn

quê xưa đó, đường bay chùng rất ngắn
mà nghĩ về sao hun hút nhỏ ơi
nó thiên thu, nó ngun ngút xa vời
nó như thể một trời trong biển nhớ

chắc nhỏ nhớ, bài thơ ai viết dở
vội vụng về chôn tận đáy hồn thôi
đầu yêu em ta đâu tiếc một đời
của một kẻ bụi đời chưa đúng nghĩa

em, tình nhân

về trong tiếng gọi thật thà
ta qua phố nhỏ bỗng xa lạ mình
em ơi gót nhỏ lênh đênh
năm đi tháng lại gặp ghènh nổi trôi
như trong cùng khắp nẻo đời

vai mang dĩ vãng gọi mời đối gian
rằng xưa phú nhuận hoang mang
bên ta thú lạ em ngàn thiệt thua
và y như thể dư thừa
đôi tay ngăn ngủi đón đưa bọt bèo

về trong đất nhớ xanh rêu
xoay nghiêng tay lái mỗi theo dáng hồng
công danh xa hẳn mắt trông
tìm ta từ đó đã không thật thà
em ơi có lẽ cách xa...
em ơi có lẽ vì ta lạc bầy...

hôm đi gió nổi cơn say
hôm về, gió ở trong tay ta cầm
tặng em, đây một nhánh bông...

về dưới hiên xưa

từ đêm về lại phở buồn
vạc lòng trải lại chiếu giường xa xăm
xích vô chừa đủ chỗ nằm...
mù cơn gió loạn buồn căm căm về
gối tay sợi nhớ lê thê
đọc trong khói thuốc nã nề thiệt thua

về đây lạnh suốt bốn mùa
buồn ơi buồn quá chẳng chừa một ai
buồn ơi, buồn rộng buồn dài
ba năm chưa dám thở dài một giây
nhỏ ơi, từ dạo về đây
một tuần đếm đủ bảy ngày nhớ nhung

từ tháng năm đi

ta, tên lãng du trong thực tế
đạp cuộc đời mê mãi rong chơi
lang thang qua mây nẻo gió sương đời
trông bụi đóng dày lòng, chai như đất

đâu có biết, bất ngờ ta yêu thật
mắt nhỏ buồn lòng cũng rất quạnh hiu
mắt nhỏ xanh trong ngời thánh nắng chiều
ta ấp ủ biết bao điều chưa dám nói

ngắm lại mình hắt hiu trong một cõi
cuối thu tàn càng thắm cái xót xa
quanh vòng lưng không cha mẹ, không nhà
noel đến chong lòng tìm bóng Chúa

nhỏ con Chúa, hay nhỏ là thánh Chúa
mở giùm ta cánh cửa đến tương lai
hãy điu nhau phơi phới đến ngày mai
dù chóng vánh như đường bay khói thuốc

hay nhỏ thử vì ta mà khóc thực
một lần thôi cho đêm thánh Noel
có nhánh tay và cánh tóc thật mềm
dẫn ta lại con đường xưa ngang dọc

về trên phố cũ

lòng buồn bã khăn gói về phố cũ
đứng bồn chồn nhìn thế sự điêu linh
tay xanh xao nâng giọt nắng Tân Bình
sợi tóc rũ đờ giọt sương Đà Lạt

em đến nhận , mặt mày ta hốc hác
với tâm hồn cô quẫn đã hư hao
đọng trên môi, trên mắt bụi giăng hồ
em có nhận ra không người em đợi ?

chớ hốt hoảng trước trái tim tội lỗi
đã vung đời tiêu phí hết hào hoa
khánh tận thương yêu, lết gót trở về nhà
mong lượm lại mùi hương xưa màu nhiệm

em yêu dấu, gói mùa thu kỷ niệm
xin cho ta được phép mở ra soi
tóc lộng bay xoa gió biển ven đời
ôi hình ảnh của một thời tự phụ

ta nhìn kỹ ta bên người em ủ rũ
tự trách lòng sao để vụt niềm vui
và em yêu trốn trong giấc ngủ vui
hẳn chỉ lượm những giấc mơ không toại ?

ôi bất chợt tìm trần men băng hoại
nghe giòng đời trôi nổi đến vô biên

đêm tiếp đêm ta trải những ưu phiền
mong lót ổ cho cuộc tình thời trẻ dại

em yêu dấu, hãy vì ta thanh xuân mãi
cuộc đời buồn, lượng nước mắt vừa qua
chỉ là hương vừa ngát tự cảnh hoa
em đang nắm mừng ta vừa trở lại...

chiều bên cư xá

chiều bên cư xá học trò
lòng cùng với mắt thăm dò ngõ hoa
mây theo nắng trải tình xa
bóng con sáo nhỏ thướt tha buồn buồn
trông em chợt nhớ cội nguồn
tình ta vụng dại như tuồng quá xưa
gom trăm nét chữ dư thừa
vẽ bài thơ cũ vẫn chưa đủ vắn

chiều bên cư xá phân vân
chén đưa chén giữ níu gần cơn say
với đêm theo gót chân ngày
vỗ ta giấc ngủ nghe đầy khó khăn

chiều bên cư xá bản khoản
gối thơ nằm đợi bóng trăng nhân tình

chiều bên cư xá lặng thinh
cầm cây bút mãi vẽ hình em yêu

mai này cư xá buồn thiu
hắn còn đọng bóng hắt hiu ta chờ

nơi chốn tìm về

mưa bay ngày tháng lạ
đan tay đỡ nỗi buồn
níu cuộc đời đứng lại
tìm thấy lòng bị thương

đã về như ước hẹn
toan tính sẽ tương phùng
phổ im người cũng vắng
trơ vợ nỗi nhớ nhưng

trong giấc mơ về sáng
thăng thốt đâu có hay
lệ còn trong mắt đục
chợt dính đầu chân mày

vốc cà phê đang uống
ngậm khói thuốc trôi dài
nghiêng thân dựa nổi nhớ
hương ai kê bên vai

ngày qua ngày góp nhặt
dành dụm những lời ru
giáo đường chuông giống gọi
con chiên lạc sương mù

mấy mươi năm để đủ
phôi phai lòng thương đau
bụi đường thành phố cũ
còn gì đủ nhớ nhau ?

tháng hai

sầu theo bông tuyết bay bay
theo năm theo tháng theo ngày hư hao
ngỡ em khóa công xuân đào
hồn tôi hút hải rút vào tịch liêu
thòng tay kéo cái tiêu điều
nghe trong hồ hững đời xiêu lệch dần
hỡi em phố thị thanh tân
mắt em là cõi mộ phần tôi riêng
tháng hai buồn bã năm nghiêng
tháng hai đi đứng quàng xiêng một mình
tháng hai cô cút làm thỉnh
nhìn theo bông tuyết rập rình theo em

này em chỉ có vậy thôi

đêm đi tắm tối cõi bờ
ta quay gót nhỏ về chờ phố xưa
vàng đèn đường vắng đêm mưa
ánh sao le lói dáng chưa xóa nhoà
cô đơn ngõ vọng đường xa
bóng đi hiu hắt xa nhà niềm riêng

quanh đây ai cần ưu phiền ?
phố ơ phố nhỏ khỏi tiền, khỏi mua
ta cho không sợi khói thừa
vàng tay vàng mắt dớn đũa tháng năm
đôi nghe, chỉ một chỗ nằm
bên cây bên cỏ bên phân xác đời
này em chỉ có vậy thôi

gọi tiếng noel

chuông giáo đường ngân nga trong đêm thánh
chuông gọi ai mà ta chợt ngậm ngùi
bao mùa đông vui đập giữa phố người
tưởng quên được đâu giờ quay quắc nhớ

ai gọi nhỏ tiếng Noel ngoài lộ
dựng Sài Gòn đứng dậy ở trong ta
vội đông vui bè bạn gần xa
cùng bia rượu và hương hoa thiếu nữ

đời xanh biếc bỗng trở màu đen tối
cùng thương đau ta bỏ phố bỏ nhà
mấy mươi năm phai nhạt cả màu da
mùi đất mẹ vẫn nằm trong thớ thịt

đêm huyền diệu như bàn tay thân thiết
dễ dành ta bằng huyền hoặc chuông ngân
Sài Gòn xa bỗng chốc ở thật gần
ngón tay nhớ tưởng chừng như chạm được

ta cúi mặt đi trong đêm ẩm ướt
tuyết như người tình nhỏ choàng vai
lời ai ca ngợi Chúa rót bên tai
lòng lạnh lẽo chợt lâng lâng hơi ấm

bốn mùa

đông về thăm phố nhỏ
sâu mưa tuyết bay bay
nhớ em từ dạo đó
xanh xao động tháng ngày

đời chúng mình lặn đạn
chất chiu vốc tương lai

con đường dài trước mặt
phơi phới giắc mộng dài

xuân lên rừng hoa rộ
em thấp thoáng bên song
vàng trắng nổi hai đũa
hai ngã đã một lòng

em về soi gương lại
ta về ngắm lại ta
khung trời đêm cư xá
đường như đầy mùi hoa

thu giăng mây phố nhỏ
tay nắm tay về chung
lặng yên nghe nhau thở
trên đường tình vô cùng

ta làm thơ từ đó
em yêu thơ từ ngày
trong hồn từng mẫu tự
có hương nhau bay đầy

hạ qua vòng kỷ niệm
nở ra từng chùm hoa
em cài hoa lên tóc
ta cài em lên ta

cuộc sống thơm hạnh phúc
xuân hạ thu sang đông
bốn mùa bốn phương mộng
đổ về một tấm lòng
em có thật là em

bên đường

anh ngừng lại giữa đường đêm chớm lạnh
gọi cho em triều mến chúc giấc ngủ ngon
hương cà phê hương tóc đọng trong lòng
anh lắng bầm bài ca em thường hát

mỗi một phút chùng xa thêm một dặm
mỗi dặm dài giàu mãi những nhớ thương
trải buồn vui qua mây tiểu bang buồn
anh lạc lõng trong tình em bát ngát

nơi em ở nắng mưa đường có nhạc
chỗ anh về tuyết đổ trắng như sông
hai chúng ta cùng một kiếp phiêu bồng
đường tị nạn gặp nhau như định ước

gặp chốc lác đẽ rồi xa hun hút
cuộc tình mình cứ thế đã nhiều năm
sao trái tim chưa chung một chỗ nằm
chẳng lẽ mãi vói nhau qua con lộ

anh dừng lại giữa đường đêm, cùng tiếng thờ
gọi: yêu em và chúc ngủ ngon
hương cà phê hương tóc ấm trong lòng
giọng em chạy trên môi anh thơm ngát

thèm một chút tự nhiên

ở đâu đời vẫn vậy
hồn ngơ ngẩn đi hoang
lời ca buồn loáng thoáng
nhớ cả thời chưa sang

dùng giữa đường dốc nắng
tình cờ gặp một người
vội mắt nhìn cao ngạo
vội vành môi gọi mời

bụi bay đầy dốc nắng
mon men đến làm quen
lời mở vương trong lưới
lời tình vấp chân răng

em cười...cho ta đợi
chiều chiều dốc đường cao
gió tung vàng tóc rối
em nguyệt mắt phương nào ?

VU VƠ

từ ta bỏ phố về nguồn
ngày lên bổng thấy nửa hồn hoang vu
chiều mưa nhớ lối sương mù
tự nhiên xuân cũng chờ thu đến tìm

phòng không kỷ niệm nằm im
lạnh tanh chăn gối cùng niềm gối chăn

hôm về thăm

căn nhà cũ mịt mù trong ký ức
chân rảo tìm trong nhịp nao nao
thành phố nhớ dăm triệu người xa lạ
bóng thân quen biên biệt lẫn phương nào

ngồi trong chái hiên xưa nhìn quanh quẩn
tử bụi chanh cho đến những con gà
trong tâm mắt thương yêu dừng sống lại
em mặn mà nghiêng nón lá đi qua

em trở lại, cũng như ta, trở lại
giữa hai nơi, hai lối, một thoáng nhìn
lời thăm hỏi tương chừng như chim hót
sáng chia tay, ta, nỗi nhớ riêng mình

sao em về rồi lại đi vội vã
bỏ mình ta thơ thẩn hỏi mình ta
căn nhà cũ dường như vừa âm lại
bỗng tình cờ lạnh lẽo nỗi chia xa

đời như mộng hay mộng là đời thật
cũng như em ta lững thững lại đi
chùm khế ngọt hương cau không giữ được
những con người nặng nợ chia ly

lời này cho em

nếu một mai
em bỏ thành phố này em đi
anh sẽ ra giòng sông
nhìn nước xuôi nguồn nhớ biển.
anh sẽ kể
cho giòng sông
điều anh không dám kể em nghe
anh sẽ nhờ
giòng sông tìm em cho lời anh được tỏ
anh sẽ hỏi giòng sông những mộng mơ
mà em thầm ước
anh sẽ hỏi giòng sông những điều em nói

mà anh lỡ không nghe
anh sẽ kể cho giòng sông và hỏi giòng sông
nhiều chuyện lắm
cho đến ngày tuổi già chồng chất hai vai
cho đến ngày anh trút hơi thở tàn
bên giòng sông là người bạn
nếu một mai em bỏ thành phố này
em đi
đi luôn không về nữa
anh sẽ nằm co người lại
mà ngủ một giấc thật lâu
khi thức dậy anh sẽ phải ăn
vì phải ăn để mà sống qua ngày
anh sẽ phải uống vì cơ thể đòi hỏi
cho một ngày nữa đi qua
anh sẽ lang thang vì ở mãi nơi phòng
cũng nản
nhưng làm gì rồi anh cũng phải trở về
để co người ngủ giấc cô đơn
khi anh tỉnh dậy có khi
nặng quái chiều hôm
làm hồn anh câm nín
cũng có khi nửa đêm quạnh quẽ quá
làm sao ?
cũng có khi anh tỉnh dậy trời mưa buồn
ôi buồn quá
cũng có khi anh tỉnh dậy
để cố tìm thêm giấc ngủ
đầu biết giấc ngủ đã đi
như em đã đi

nếu một mai em bỏ thành phố này
em đi
muốn về mà không về được
cũng nhớ rằng ở đây có anh luôn
nghĩ đến em
có anh đi nhà thờ cầu nguyện cho em
ngày chủ nhật
có anh đi chùa cầu nguyện hạnh phúc
cho em những ngày rằm
có anh ngược nhìn trời cầu nguyện cho
em từng đêm anh trở lại nhà

nếu một mai em bỏ thành phố này
em đi
đi thật lâu rồi đôi ý trở về thăm lại.

thì xin em hãy bỏ chút thì giờ
ghé về giòng sông tìm lại anh

cho anh hỏi
người đi buồn
hay người ở lại buồn

hỡi em

nằm võng

bây giờ còn lại mình ta
phố ọi phố nhỏ buồn nhòa nắng trưa
võng đi đều nhịp đong đưa
gối tay nghe lượng máu lừa nhớ nhung
lâng lâng từ cõi vô cùng
lệ ai hay bụi mông lung dồn về
chùng như sợi khói lê thê
vói tay nắm, ngấm nỗi xê dịch đời
nghe ra sỏi đá mỉm cười
nghe ra thiên cổ phận người nhỏ nhoi
lòng ta ai mở ra coi
hỏi trong hiên vắng, hỏi ngoài em xa
mây nghìn năm sóng tà tà
rũ ta lười biếng thật là xứng chân
ngắm xa, chỉ thấy lân quân
ngắm gần, vẫn chỉ có ngàn ấy thôi

tặng em

tóc em bay có tiếng cười ta gởi
mắt em buồn mang ngàn lối đi hoang
hôm nay mưa đem ngày tháng hong vàng
trăm tiếng gọi có hoang mang thú nhận

em có nhớ hôm nào mình gặp gỡ
môi em cười làm bỡ ngỡ lời thơ
bước em đi vùng tuổi nhớ chợt về
câu em hỏi cho ngô nghê ta nói

tóc em bay mấy mùa sầu gom lại
mắt em buồn lo ngại mẫu tin xa
hôm nay mưa thành phố lạnh hơn nhiều
nghe heo hút đêm từng chiều về muộn

em có nhớ mấy lần ta thăm hỏi
vòng tay gầy tiếng cười nói thanh tao
em dấu yêu vùng tuổi chắt bên này
trăm quạnh quẽ có ngàn điều nín lặng

tóc em bay có từng hàng cây ngủ
ven cuộc đời bóng người đứng chờ nhau
vui nghe em mình chỉ sống một lần
từ giấc ngủ mong ngàn cơn mộng đẹp

tình ở phương này

em có phải là người yêu nhỏ của tôi không?
mà sao khuôn mặt đắm đau buồn
mà sao giòng lệ trên khóe mắt
đọng cả mùi thơm của quê hương

em có phải là người yêu cũ của tôi không?
người yêu một thuở bỏ theo chồng
nghìn xưa đã ví là con sáo
một con sáo buồn bỏ qua sông

em có phải là người thương nhất của tôi không?
gặp lại mừng vui lẫn ngại ngùng
tóc chưa chớm bạc mà lòng bạc
đời sống không về một ngã chung

em có phải là người sống mãi ở trong tôi ?
hình như có lẽ rất hình như
giờ đây hai đũa xa ngàn dặm
thình thoảng còn nghe vắng tiếng cười.

em, anh và tình yêu

em

em nằm ngủ đẹp như tiên
tay co tay duỗi ưu phiền rời xa
nắng trưa lấp ló sau nhà
nắng không ra mặt bởi là thương em

anh

anh đi thơ thẩn bên thềm

nhìn cây vú sữa đếm thềm một hai
một là ở lại đây hoài
hai là đi miết cho dài nhớ nhung

và tình yêu

trái tim là cõi vô cùng
nuôi hoa nuôi cỏ nuôi rừng nuôi sông
nuôi bao nhiêu triệu hoa hồng
chỉ nhờ hương sợi thơ lòng biết yêu

ngày của anh

anh cứ tưởng thời gian là liều thuốc
làm anh quên kỷ niệm ở quê xa
làm anh quên những năm tháng phôi pha
và gặp lại lòng thanh xuân thuở nọ

anh cứ ngỡ em còn bên thành phố
còn ngây thơ, còn tuổi đẹp học trò
còn băng khuâng với sáng nắng chiều mưa
còn hò hẹn cho đời thêm nét đẹp

anh vẫn biết bi quan là không đúng
nhưng làm sao khi thực tại cô đơn
khi tương lai với lời hứa không thành
khi quá khứ, của anh, em giữ lại

em có biết những lần anh suy nghĩ
là đáng em thấp thoáng ở tâm tư
là hồn anh vọng đến những đêm buồn
là anh nhớ, hôm đưa em xa xứ

em biết không ngày của anh như vậy
không đam mê, không gian dối, tranh dành
chỉ lặng lẽ trong giờ giấc buồn tênh
vì anh hiểu em đã đi không về nữa

ru em

anh sẽ ru em
với tiếng đàn
bao năm lưu lạc
vẫn vương mang

dăm ba bài cũ đàn mê mãi
vốn liếng phần anh
chỉ vậy thôi

anh sẽ ru em
giọng ru buồn
bao năm lưu lạc
càng buồn hơn
giọng ru tiếng Việt à ơi đó
vốn liếng anh dành
đã lâu năm

anh sẽ ru em
tiếng kinh chiều
bao năm lưu lạc
vẫn nâng niu
lời kinh mẹ niệm thời di tản
vốn liếng anh dành
chỉ bấy nhiêu

anh sẽ ru em
tiếng bi hùng
bao năm lưu lạc
nào dám quên
lời cha nhắn nhủ ngày vượt biển
vốn liếng anh dành
chỉ vậy thôi

anh sẽ ru em
suốt cuộc đời
dù đời xa xứ
lắm nổi trôi
những khi bưng tỉnh bên ác mộng
sẽ có anh đây
vớ dĩ đành

mười thương

một thương tóc lạc hoa nhài
hai thương ánh mắt ưu hoài nhớ quê
ba thương bước nhỏ đi về
bốn thương giản dị chính tề điểm trang
năm thương lời nói dịu dàng
sáu thương khiêm tốn, nhẹ nhàng đua tranh
bảy thương sinh ngữ chưa rành

tám thương chịu khó học hành chăm ngoan
chín thương hồn ngát hương lan
mười thương độ lượng, đàng hoàng, vị tha

ru ta giấc mộng dài

ta lạc bước từ bao năm về trước
con đường buồn ngỡ ngán một mình đi
hành trang nhỏ đựng hai ba kỷ niệm
mấy năm qua chưa thêm được chút gì

ta không nhớ bây giờ là tháng mấy
nguồn nước mưa trôi cơn bão về đây
ta cúi mặt giữa mấy chiều gió nổi
chợt thấy em hiu hắt đứng bên cây

em trở lại sau vài năm cách biệt
dáng em gầy đôi mắt cũng buồn hơn
ta dụi mắt ngỡ làm người xa lạ
ôi em buồn như một vũng cô đơn

ta tạt lại lắng nghe em kể lễ
đời không vui nào có khác gì nhau
em là gió, ta là mưa, có thể
trộn vào nhau cho cuộc sống thom màu

rời thời gian qua

đêm đêm rót nụ tình sâu
ru con bằng khúc kinh cầu, nhớ nhau
tóc mai giờ trắng ngọn lau
đuôi hai con mắt lốm màu thời gian
bàn tay bụi nám bàng hoàng
xoa đầu con giấu hai hàng lệ rơi
bàn chân con đạp bóng đời
đạp văng u uất một đời ta mang

cảm ơn đôi mắt dịu dàng
cảm ơn hai cánh môi toàn hoa lan

thời gian buồn, qua nhẹ nhàng...

ảo ảnh

tìm nhau tìm cuối đường bay
mù sương trắng nõn thảng ngày phù vân
phố xưa giữ cái tần ngần
con mưa phùn đến lúc gần lúc xa
u mê nẻo lạ đường qua
quanh co lộn lại góc nhà buồn thêm
vò tay ngọn tóc lênh đênh
bài ca thương nhớ cũ mềm trên môi
xưa người nhí nhảnh vui chơi
giờ người còn giữ được lời vu vơ ?
bởi tôi:

ngu
chậm
gàn
khờ

bạc đầu mà vẫn còn mơ tương phùng

tự nhủ

bây giờ tôi chợt hiểu
tâm sự những người già
lạc lõng trời đất lạ
tiếc nhớ hoài cái ta

bây giờ tôi chợt hiểu
tâm sự những người đi
đấu tranh rồi tranh đấu
chưa thu được chút gì

bây giờ tôi chợt hiểu
tâm sự những người về
nhìn niềm đau có thực
trên quê hương nào nề

bây giờ tôi chợt hiểu
tâm sự mấy thằng em
không có thời thơ ấu
thiếu cả nơi nhớ, tìm

bây giờ tôi chợt hiểu
tâm sự kẻ tha hương
cuộc đời đời đột ngột

dầu lên, xuống bất thường

bây giờ tôi chợt hiểu
tâm sự đám bạn thân
những người cùng lứa tuổi
những người sớm phong trần

bây giờ tôi chợt hiểu
hồn tôi đã từ lâu
chai lì như tảng đá
ngậm nghe nước qua cầu

đêm mất ngủ

lại một đêm mất ngủ
nằm đếm những chuyến xe
đưa tôi xa người, đưa người xa tôi
những chuyến xe không chỗ đến, không chỗ về
còn miệt mài lang thang

lại một đêm mất ngủ
nằm đếm những kỷ niệm
đã nằm lại trong ta, nằm lại trong người
những kỷ niệm phai mờ theo thời gian
thời gian qua vun vút

lại một đêm mất ngủ
nằm đếm những mộng mơ
chia một đôi, tặng người một nửa
người và ta mất mát nhiều rồi
phải không ?

lại một đêm mất ngủ
những chuyến xe trong cuộc đời
những kỷ niệm đầu yêu
những mộng mơ bình dị
trôi trong đêm

cây bút chì cũ

cây bút này
ta viết những vần thơ
ghi những tư tưởng vụn

xóa xóa
biên biên
biên ít hơn xóa
nên điều đương nhiên
tẩy mòn
tẩy mòn

biên biên
xóa xóa
cây bút chì ơi
mày đã cụt ngùn
bên đời
suy tư

xuân phai

em về mở lại mùa thu cũ
đọc những đau buồn thời đã qua
để hiểu được rằng trong nước mắt
có linh dược cứu nổi cái già

em về hỏi lại hàng cây nhớ
lục diệp sinh từ những nơi đâu
rẽ chuyển lên cành bao nhiêu nhựa
tóc em sao đã chớm phai màu

dạo bỏ ra đi quê hương níu
lòng vàng đã bạc mà không hay
bóng ai ngồi đợi bên bến vắng
càng đầy tuổi đời rộng cánh bay

nhìn lại

bây giờ ta chả còn gì
ngoài cơn chán nản thâm thì sớm hôm
nhớ em lòng dạ bồn chồn
trải ra kỷ niệm ngồi hôn bóng mình
rót ly rượu nhúng sợi tình
mỗi thêm điều thuốc đầy mình lang thang
đời xô dập gói quy hàng
xếp đôi cơn nản đổ tràn cuộc chơi
bởi em nhỏ lệ cho đời
ta đem ngôn ngữ trải phơi giữa đời

lời cho em

anh nhớ em trong đêm
trăng soi bóng bên thềm
hồn anh cùng trăng sáng
về phương đang có em

anh nhớ em trong đêm
trời đổ tuyết êm đêm
hồn anh cùng hương tuyết
bay về phương có em

anh nhớ em đêm đêm
oi người em kêu kêu
vội nụ cười nửa miệng
trông vừa ghét, vừa yêu

anh nhớ em đêm đêm
nỗi nhớ thật mông mênh
và vô cùng ngộ nghĩnh
quên, nhớ, cùng nhớ quên

mong manh

có đôi chim
đón
bình minh

tôi
người viễn xứ
một mình
lang thang

mong manh chiếc lá
thu vàng

quá xa
một thoáng
hồn mênh mang chờ

mắt em
ru mãi
lời thơ

dòng sông định mệnh
cũng mờ
tương lai

chim bay
bay mãi
bay hoài

hồn tôi viễn xứ
một ngày
vụt đi

vụn vặt

đường quen cây ngã nghiêng chào đón
bánh xe mòn, lăn đờn đỏi niềm vui
thoáng mưa bay nhưng nhớ cũng héo mòn
ngồi đơn bóng bên trường xưa lạc lõng

từ năm đó vẫn ngậm ngùi tâm tưởng
chạnh hỏi lòng đời vá víu gì vui
muôn tranh đua ngàn lo lắng bên này
đem tuổi nhớ đốt thành tro gió cuốn

năm tháng nhớ có từng ngày qua lệ
đêm ngỡ ngàng tim đập nét già nua
cũng một kiếp chôn góc lòng cô lẻ
đi cạnh nhau câu chào hỏi ngập ngừng

đời vật chất đời qua nhiều quý báu
tim mệt nhòai tim vẫn lạc đường xa
thời trở lại nhớ chút gì đã mất
ngủ miệt mài quên xuân hạ thu đông

hôm thức giấc chắc đôi giòng lệ cạn
tiếng nói cùn đời cũng trọn lần qua
nhượng đất sống cho tim hồng hăng nhịp
đứng bên đường làm nhân chứng vu vơ

mai có gặp cũng là tim dạo đó
ôm nụ cười về một cõi âm u
chùng có thật trăm lang thang tìm kiếm
vọng lối về còn một bóng chậm đi

thành phố lạ ở lâu thành luyến nhớ

cũng một đời thôi ngủ giấc tìm quên
ngày sẽ tới giấc ngủ vùi lần cuối
đất lạnh lòng ôm bia mộ lãng quên

chắc có lẽ

tỉnh giấc bàng hoàng
ngày chủ nhật
trời lạnh
con ác mộng vẫn quần quanh

con chó găm gù đòi đi lấy báo
mở cửa
nó phóng ra, chạy vòng vòng, hửi vòng vòng rồi
giơ chân lên

buổi sáng chủ nhật
trời lạnh

tôi bây giờ lúc tỉnh lúc mê
lúc bệnh lúc khỏe
lúc đi làm lúc ở nhà
không làm phiền ai và có lẽ
cũng không ai muốn làm phiền tôi

con chó cong người
cắn tờ báo
đi về

báo chủ nhật
nặng

tôi đưa tay phụ
nó quay đầu đi bước vào nhà
chắc có lẽ

nó không muốn làm phiền tôi

mẹ

mẹ ngồi im bóng đêm vây quanh mẹ
ngó xuống lòng hay vãi mắt muôn phương
con mỗi đứa mỗi góc trời lặng lẽ
tiếng thờ dài chen kinh nguyện tỏa hương

mẹ ngồi im bóng đêm vây quanh mẹ
ôm thư con như sợ mất đôi dòng
muốn hỏi âm hận mình xưa thất học
biết nhờ ai viết hết chữ trong lòng

mẹ ngồi im bóng đêm vây quanh mẹ
bát cơm chiều chia nửa cho người đứng
thằng bé ấy đâu chẳng là cháu nội
nhìn nó cười cũng nguôi bớt nhớ nhưng

mẹ ngồi im bóng đêm vây quanh mẹ
lời nguyện cầu diu dặt mẹ ngược xuôi
ngọn nến sáng từ những dòng tâm niệm
xin ơn trên con cháu sớm nên người

mẹ ngồi im bóng đêm vây quanh mẹ
lần tay quờ, đêm đặc quánh bao la
trong thương nhớ chừng như vừa nắm được
mùi hương con đang lần quần bên nhà

tưởng niệm

trong mùi hương gió heo may
nghe ra lạc lõng đâu đây tiếng người
mẹ xa, thôi đã xa rồi
nghìn trùng khép lại một đời gian nan

mưa bay tưới giấc mơ vàng
nằm im ngó mẹ về ngang phương này
đêm đi chậm bước hơn ngày
vẫn chưa theo ngót đường bay mẹ già

mưa ơi xin hãy nhẫn nha
cộng ta theo đến bao la nỗi buồn
mẹ đi bỏ suối lạc nguồn
dựa mơ mà tưởng niệm người đêm đêm

thăm nhẩn một lời

thu ơi
thu lại về rồi
đêm qua có gió tôi ngồi hoang mang

thu ơi
chiếc lá trở vàng
mong ngày về cội tôi lang thang chờ

thu ơi
con lạnh vu vơ
thôi qua phố chật tôi chờ nắng vui

thu ơi
vong quốc ngậm ngùi
nẻo đi khó đến nẻo về khó qua

thu ơi
thu lạ đường xa
cho tôi bỗng bé thu qua một đời

đêm cuối năm

có nụ mai buồn mai hóa đá
cho xuân hờ hững đuổi năm qua
gió lạnh phát phơ đời xa xứ
cuối đời tuyết đổ tháng ngày xa

mỗi lần năm hết hồn chợt hỏi
ở đó xa xăm đón giao thừa
có ai ngồi đợi hương nén cuối
khói quyện thanh không tiếng nguyện cầu

ba mươi đêm nhớ soi gương lẽ
nghe thoáng trong lòng năm sắp qua
mai tuyết sẽ tan đời sẽ hết
quạnh quẽ một thân mắt lệ nhòa

đất khách! nhớ nhà ta cái kính
thơ tàn văn muộn tiếng buồn mang
khe khẽ hỏi ai lời tâm nguyện
buồn bã tiếng cười góp hành trang

năm thương tháng nhớ đời qua lại
về chốn quê xưa, sẽ một ngày
đi thăm mộ ngắm sâu bia đá
giọt nước mắt buồn thay rượu say

một đời mẹ

một tay mẹ vén khéo
bầu đầu này, véo đầu kia
nuôi đàn con dại
tết về mẹ lo, ngại
quà cho con, họ hàng, làng xóm
kiếm đâu ra ?

trăm sự đồ đầu mẹ
mẹ vẫn lo tròn

một tay mẹ vén khéo
bầu đầu này, véo đầu kia
nhìn đàn con
lòng rộn rã vui mừng
giao thừa mẹ đi lễ
lòng bồi hồi khẩn xin
tết năm nay vui quá
đàn con nay khôn lớn
mẹ già cũng già hơn
rời quê năm đó
lòng mẹ sầu hắt hiu

tết về trên đất trích
mẹ bồi hồi khẩn xin
đã từ lâu mẹ nhớ
trầu cau ở quê nhà

năm nay rồi cũng vậy
giao thừa lạnh căm căm
mẹ loay hoay ôm bóng tối
giòng lệ giấu trong tim

(con về mừng lễ mẹ
mẹ cười giọt nước mắt cuối năm
con lại đi
mẹ tiễn giọt nước mắt đầu năm)

một phong bì nhỏ màu nâu

mai chị về thăm quê hương
nhớ cho em gửi
một phong bì nhỏ màu nâu

trong đó có vài tấm hình
em chụp trên những thành phố buồn em ở
em chụp trên những ngôi trường
lạc loài em đã đi

mai chị về thăm quê hương
nhớ cho em gởi
một phong bì nhỏ màu nâu
trong đó có vài lá thư
mà em biên trong những đêm cô đơn
rồi không dám gởi
trong đó có những lời tạ tội
mà em cặm cụi biên với giòng lệ
những chiều cuối năm

mai chị về thăm quê hương
nhớ cho em gởi
một phong bì nhỏ màu nâu
gia tài đời em chỉ có vậy

chị đem về
đốt trước mồ của Mẹ
dùm em

tâm khúc

có những chiều nắng hôn mái tóc
lạc bước về tay ôm nổi băng khuâng
gió hoàng ôn tung vạt áo nô đùa
hoa với nắng cùng hoàng hôn chạy nhẩy

cũng có lúc nắng soi đôi vai mới
tim ngập ngừng, môi gởi lại lời ru
dăm nụ hôn lời đưa đây hôm nào
xin trả lại, trả mùa thu năm cũ

cũng có lúc nắng về thăm rất vội
vì còn mây, còn gió ở cuối trời
xôn xao như làn kiếm lối mịt mù
cho bờ ngõ phải chằng vừa đánh mất

nắng vẫn đợi, vẫn soi nghiêng bóng lẻ
mấy năm rồi đi lại nẻo đường quen
thôi có thể một lần về bên đó
sẽ mang về một chút nắng bên kia

nắng bên kia nắng soi bóng mẹ
nắng bên này soi lẻ bóng hình ai
mười mấy năm bóng nhỏ ử đường dài
công danh toại, màu khăn tang cũng đến

nắng, bên kia nắng, soi kỷ niệm
gót giang hồ vương vấn một lần thăm
nắng cuối đời, nắng soi tóc hời tâm
vu lan đến khóc nụ hồng đã mất

dặm xa

bỏ quê
từ tháng tư buồn

đời
quanh mưa nắng
cội nguồn lãng quên

quần quanh
cỏ lá
sương đêm

bình minh
tiếng gọi
môi mềm rượu nguôi

chợt qua xóm cũ
mất người

sương man mát lạnh
lạnh lời hỏi han

thuyền tôi
gãy cánh buồm ngang

hỏi em viễn xứ
lang thang làm gì

tự dung nghe
tiếng thâm thì

rằng tôi
trở lại

cũng vì
người đi

hoàng hôn và biển trong tôi

kính thưa mẹ
nhờ công ơn sanh thành, nuôi dưỡng, và giáo dục của mẹ

con bây giờ đi xa không sợ lạc
con bây giờ cứng rắn
con bây giờ hiên ngang dẫm lên được thất bại
con bây giờ khiêm nhượng với thành công
có thể làm những chuyện phi thường

mà sao con vẫn cần bàn tay dẫn dắt
vẫn cần được khóc trên đôi vai gầy chịu đựng
vẫn cần lời an ủi
vẫn cần ánh mắt mừng lo
vẫn cần câu cản ngăn của mẹ

con nhớ lời mẹ ru
con nhớ lời mẹ dặn
con nhớ hình ảnh mẹ

con đã tìm về mái nhà xưa
mà bóng mẹ nay đâu

biển trong con

con đốt nén nhang khấn mẹ hiền
phần con lặn độn kiếp tha hương
những năm có mẹ còn nhớ mãi
ngày tháng bên này cũng mẹ lo

con đốt nén nhang khấn mẹ hiền
trời cao đất rộng lạc phần con
những ai hạnh phúc con mừng góp
mà vẫn thấy lòng chút ghen tuông

con đốt nén nhang khấn mẹ hiền
những chiều chậm tối rất quạnh hiu
làm sao níu lại thời gian cũ
làm sao thấy được bóng mẹ yêu

con đốt nén nhang khấn mẹ hiền
đôi giòng lệ xót cũng phần con
nỗi lòng của biển bao giờ cạn
mẹ ngủ, mẹ yêu, mẹ của con

con đốt nén nhang khấn mẹ hiền
rưng rưng giòng lệ khóc mẹ yêu
mẹ ơi xin hãy về trong mộng
cho con ôm mẹ mãi không rời

buổi mai

1
tôi mở cổng bước vào khu vườn tuổi trẻ của tôi
cỏ dại mọc đầy
hì hục cả buổi
có những cụm cỏ dễ nhỏ
có những cụm cỏ khó nhỏ
lũ cỏ dại nhổ lên tôi chắt vào một xô
loay hoay tôi dọn
tôi buộc cây này lên
tôi sửa cây nọ lại
mồ hôi tôi nhỏ đầy

2
tôi thấy phảng phất quanh đây
cụm giềng, cụm chổi, dàn trà, giàn mướp
của mẹ tôi
dáng mẹ khom lưng thổi nồi com
khói um bếp chật ...
tôi thấy phảng phất quanh đây
cây sa bu chê, cây măng cầu xim, cây na
của bố tôi
dáng bố gầy lo cho gia đình
cạnh con bệnh thâm niên

3
khu vườn của tôi sáng nay đầy chim trắng

4
tôi ra khỏi khu vườn tuổi trẻ của tôi
cài cổng lại
vào nhà tắm rửa
chải đầu

chuân bị ra phố
tình cờ nhìn lại
tóc mình đã bạc

thành phố đổi tên

phi trường già yếu nằm phơi
đường bay lem luốt cánh dơi âm thầm
người đi đôi mắt phân vân
người về thủ thế ngại ngàn đăm chiêu

lang thang qua những ngã chiều
người xe bụi đất dập dìu chen nhau
công viên nằm dưới chân lầu
vội mông mõi mắt đậm màu phấn son

trụ đèn đường gượng sống còn
giữa bao nhiêu nỗi mõi mòn tàn phai
không nghe ra tiếng thở dài
mà trong dậm mắt, tắt vai buông đời

sài gòn với mển thương ơi
đất còn mà mất chỗ ngồi xa xưa
vuốt mặt đi giữa trời mưa
tiếng cười tiếng khóc như vừa trộn chung
ta đi giữa những người đứng

cũng ngàn ấy thôi

tôi làm thơ giản dị
tôi làm thơ rắc rối
tôi làm thơ trong sáng
tôi làm thơ tối tăm
tôi làm thơ ngắn
tôi làm thơ dài
tôi làm thơ có vần
tôi làm thơ không vần
tôi làm thơ từ một chữ tới thơ chục chữ
tôi làm thơ lục bát
tôi làm thơ song thất lục bát
tôi làm thơ ngũ ngôn
tôi làm thơ thất ngôn
tôi làm thơ đường
tôi làm thơ tự do

tôi làm đủ loại thơ

mà vẫn không sao diễn tả được
cái buồn
của tôi

phân trần

khi anh viết về tâm tính của em
giọng chữ anh bỗng trở nên
giản dị như ngọn lửa
hiền từ như giếng nước trong
nhỏ nhẹ như lời trẻ thơ xin quà mẹ

khi anh viết về nhan sắc của em
giọng chữ anh bỗng trở nên
tình tứ như nhịp tim
dồn dập như thác nước
vươn cao như sóng biển mùa bão

khi anh viết về tình yêu của chúng ta
giọng chữ anh bỗng trở nên
lả lơi như trời đêm
lãng du như ngọn gió
ấm êm như mùa đông cạnh lò sưởi

khi anh viết về đời sống của chúng ta
giọng chữ anh bỗng trở nên
gắn bó như cây lá
êm dịu như lời ru
ôm áp như đàn bầu giàn bí

khi anh viết về dĩ vãng của anh
giọng chữ anh bỗng trở nên
lạc lõng như người mê
bơ vơ như kẻ không nhà
lạc loài như loài cỏ dại

ngày riêng cho mẹ

mẹ đã mất sáu năm, chín tháng
con đeo tang, đeo mãi đến bây giờ
đêm nằm ngủ thoảng nghe kinh mẹ tụng
sáng đi làm nhớ tiếc ngân ngơ

mẹ yêu dấu hôm nay ngày của mẹ
con nghẹn ngào chen lẫn mua hoa
màu hoa trắng cúi bên con nhắc khẽ
đời lưu vong đã mất hẳn mẹ già

mẹ yêu dấu, nén hương thơm dâng mẹ
là hương hoa con đang nắm trong tay
lòng con vẫn thơm thơm lời mẹ dặn
cội nguồn xưa vẫn quanh quẩn đâu đây

con đã đến vùng hà nam phủ lý
nơi mẹ sanh, mẹ lớn, mẹ gặp cha
tiếng chim hót trên đầu cành nắng ngọt
con nhìn ra tơ tóc của ông bà

con cũng đã mấy lần về phú nhuận
thăm cảnh mai, hòn gạch, hồ sen
tía từng hạt tình con trong thớ đất
thấy đây lòng mẹ đang trải ánh trắng

mẹ yêu dấu, hương hoa con dâng mẹ
là một đời con cố gắng thành danh
dù mái tóc nhọc nhằn chờ đổi sắc
nhớ mẹ yêu, con đâu đã trưởng thành

nhà xưa

về trong hờ hững câu chào
hỏi người hàng xóm lối vào nhà xưa
chân men theo bóng hàng dừa
lở chân trâu đọng nước mưa đục ngầu
con vàng đứng ngó hồi lâu
vẫy đuôi, chợt nhận ra người thân quen

ngó quanh xóm đã lên đèn
bước lên thềm cũ đêm giăng bốn bề
ngày đi không dám hẹn về
ngày về bỏ rớt câu thề phôi phai

nhà xưa đã vắng mắt ai
chỉ còn bụi ốt so vai đứng chào
ngồi châm thêm đĩa dầu hao
bóng xiêu vách đất lòng chao đảo buồn
chợt nghe tiếng đế thân thương

ngó ra đưng đám mù sương mịt mù
đàn bù rầy vẫn hình như
thay nhau công những giọng ru mẹ già

chợt nghe tiếng động quanh nhà
hỏi ai ? gió bão: đời là hư không

nhà xưa rộng mở tấm lòng
mới về đã nhớ phiêu bồng lạ chưa

phượng hồng

phố xưa đỏ rực phượng hồng
rụng trên áo trắng trên lòng ngây thơ
phượng nằm cùng tuổi mộng mơ
cùng trang lưu niệm kín thơ học trò
phượng nằm trong tiếng nhỏ to
lời tình ý nghịch gia đò gia lơ
phượng nằm trong cái vu vơ
liếc qua liếc lại thân thơ qua đường
phượng nằm cùng cái dễ thương
để ra cái nhớ cái buồn có duyên
phượng nằm trong cái ưu tiên
gói môi mắt lại để riêng cho tình
phượng ơi phượng nở hiển linh
từ ta, em biết chúng mình có nhau

tháng tư đen

mỗi năm vào cuối tháng tư
trong tôi như thể có dư một người
kể từ bèn rề xứ người
tôi như hao hụt tiếng cười, hằng năm
quê hương như thể cái dằm
xón xang nhìn nắng mưa bầm đời tôi
tháng tư ơi hồi tháng tư
thiếu quê hương mới biết dư chân tình
núi sông có sẵn trong mình
nhìn mình thấy núi sông mình tàn phai
dìm không xong tiếng thở dài

cuối cùng mình cũng nghĩ đến nhau

anh về đây thấp lên ngọn nến
ngọn nến lẻ loi cháy bên đời trôi lẹ
em thường nói em sẽ không bao giờ
thèm trở lại
anh giả vờ không nghe

có ngọn nến hiu hắt trời đêm
soi bóng, anh căn phòng tối
em có những ngày vui ?

ngọn nến bây giờ không còn hương
chỉ còn khói
gắng gương, âm i, như kỷ niệm, như đời mình
mẹ bây giờ ngủ yên vùng đất lạnh
(cả một đời tần tảo cũng vậy thôi)
anh bây giờ sáng lãng du chiều điên loạn
em bây giờ vẫn nói sẽ không bao giờ
thèm trở lại

thôi em! nẻo đời của hai ta
chắc như cây nến cháy dở
mai kia một nọ lỡ có gặp nhau
cũng xin một câu chào
thay vì ngoảnh mặt làm ngơ
vì trong đáy tim anh có tiếng thầm thì
(dấu mắt mát hay đèn bù
dấu ghen tuông hay ngờ vực
dấu điên mê hay lầm lỡ
dấu tháng ngày và đời sống phôi phai)
cuối cùng, mình cũng nghĩ đến nhau

cút bắt

lòng vẫn nặng những ưu tư xưa cũ
bóng quê hương, thân phận, nói liền nhau
thơ xoáy mãi nổi sâu vào xương tủy
đêm lẫn ngày, dài ngắn, buồn như nhau

môi vẫn đọng những nụ cười gượng gạo
hình như ai lấy cắp một phần hồn
hình như ai để lại một vết son
cho tình mãi giàu thêm niềm nhung nhớ

ở đây có những con đường lá đổ
đi và về cút bắt với thiên nhiên
đời vốn chung nhưng cuộc sống vẫn riêng
yêu tha thiết nhưng dễ gì cho hết

ở đây có những đêm say mê mệt
rượu nghìn năm đầu rửa hết lòng sầu
uống cứ uống nghĩ làm chi sống chết
có về đâu rồi cũng chẳng đến đâu

ở đây có vội vàng không thứ tự
sống cho xong, cho ngày tháng qua đi
hơi đâu lượm những ưu tư mộng mị
để mai sau đời ngó lại, đôi khi

ở đây có những người vô tư quá
sống dửng dưng mà chết cũng vô tình
ăn và làm, làm và ăn lẫn quẩn
chơi mãi trò cút bắt linh tinh

ở đây có tiếng ca mòn lối sỏi
bóng song thân giờ hai lối âm dương
hôm trở lại, xương tan vòm chùa lạ
nước mắt này khóc cha mẹ, khóc ta

thôi lỗi hẹn xin ban cho hồn cũ
chút tin yêu vào thân xác rã rời
trong quên lãng giọng lệ buồn cố dấu
dấu ít nhiều hơn kém cũng lần đi

ở đây có những trò chơi rất lạ

về đây

về đây buôn bán niềm vui
mua hai tặng một cho ngời nổi sầu
tiệm tôi không lấy tiền đâu
trả tôi xin trả niềm đau của người

về đây bán những khung trời
bán thời niên thiếu, bán lời hỏi han
trả tôi xin trả dở dang
trả tôi xin trả trăm ngàn hư hao

về đây buôn bán chiêm bao
cho cơn ác mộng được vào lãng quên
trả tôi xin trả ưu phiền
trả tôi xin trả những niềm cô đơn

về đây bán những nụ hôn
nụ hôn cha mẹ, nụ hôn ban đầu
trả tôi xin trả âu sầu
trả tôi xin trả những mẫu úa phai

tiệm tôi xin mở lâu dài
cho người tìm đến, một ngày, rồi đi
tiệm tôi không bán phân ly
cho nên người sẽ bước đi an bình

thu và tôi

cuối đông có chút phân kỳ
chút sâu, chút nhớ, chút gì mẫn moi
biết rồi không phải tại tôi
tại con phố chật nên người bỏ đi

đầu xuân chôn hết biệt ly
quay lưng tôi chạy cũng vì cô liêu
một hôm ngơ ngẩn đường chiều
tiếng chim lẻ bạn mang nhiều xót xa

hạ ơi ngày tháng dần qua
phận tôi xa xứ cũng là vậy thôi
tưởng rằng người cố giận tôi
ai dè người cũng như tôi u hoài

thu này tim đã nguôi ngoai
lòng tôi đã nguôi bóng người đã quên
ngờ đâu chiếc lá bên thềm
gặp tôi nói khẽ người đêm nay về

chợt thấy lòng

thêm một chiếc lá vàng
thêm một chút hoang mang
thêm một chiều se lạnh
mùa thu về nhẹ nhàng

thêm một thoáng thời gian
thêm một hơi thở than
thêm một lời cạm nghĩ
cùng theo về, chia tan

đêm nay tàn cuộc rượu
trăng vờn sau mệnh mang
một mình tôi thu dọn
lượm được cái tan hoang...

trở lại

tôi ngập ngừng bên thềm nhà cũ
nơi mẹ cha đổ những giọt mồ hôi
người vây quanh tặng tôi cái nhìn soi mói
tôi biết mình xa lạ giữa lối quen

tôi trở về nơi tôi lớn khôn
nơi biết yêu lần đầu
nơi em cho tôi nụ hôn vội
nơi mẹ tựa cửa chờ cơm
nơi cha vò đầu tìm cách sống
tôi biết mình thua mất tuổi thơ

tôi trở về nơi tôi lớn khôn
tưởng sẽ tìm lại chút gì
chỉ thấy quanh đây là mát mát
tôi biết mình mãi mãi lưu vong

tôi trở về nơi tôi lớn khôn
lối đi quen, thềm nhà cũ
người vây quanh
những câu thăm thì thay cho lời thăm hỏi
rũ hết bụi đường xa
tôi ngược nhìn trời
thừa cha, thừa mẹ
đứa con út đã về nhà
rẽ đám người vây quanh
tôi mỉm cười cất bước ra đi

giọt lệ

sông về biển muôn đời là như vậy
tôi về nhà là một chuyện đương nhiên

từ nước ngọt trở về cùng biển mặn
từ con người khi chết sẽ thành tiên

đừng nghĩ biển luôn luôn là nước mặn
bởi lệ người vốn là biển bao la
đừng nghĩ lệ không bao giờ biết mặn
bởi mỗi người là cõi biển bao la

hạt lệ vốn từ trái tim em ạ
hãy giữ gìn mặn ngọt gởi quê ta

ly tan

từ xa cách đã héo mòn tao ngộ
bóng thu về...thu này nữa, mười thu
sương chiều lạnh ủ phai mầu thương nhớ
thoáng thờ dài lệ nhỏ bóng chiều xưa

ta tìm thấy một lâu đài dĩ vãng
bước chân vào ngõ ngách thoáng buồn đau
ôm tiếng thở nghe sức mình có hạn
tình ơi tình, sao tình mãi nhớ nhau

hai lối

sàigòn đã mưa nhiều chưa em
nơi anh ở đã vào thu rồi đó
những chiếc lá bỏ cây về nguồn cội
mây lừng lơ treo những nhánh tóc mềm

sàigòn đã mưa nhiều chưa em
nơi anh ở gió mù đôi mắt nhớ
những buổi sáng chạy theo xe giữa lộ
trong dòng đời vội vã buồn tênh

sàigòn đã mưa nhiều chưa em
hay vẫn chỉ chờ mưa rồi chờ nắng
những vỉa phố vẫn chưa hề trống vắng
trời đang mưa có ướt gót chân em ?

gió có nâng hai tà áo em lên
phơi cả vạt hông thơm cho em ngấm
những đôi mắt hồ đồ đầy bụi bặm
bám theo em thỏ thẻ những điều chi

anh ở nơi này, sao chợt lạ kỳ
mắt nháy mãi và hắt hơi liên tục
biết có phải nhớ anh em nhắc mãi
hay chỉ là trời nổi gió, nên chi...

đuổi bóng

khi tình nghiêng má làm lơ
lượm vài sợi tóc buộc thơ thay điều
thả bay trong vạc nắng chiều
thả trôi trong ngọn thủy triều rượu bia
em ngồi đâu, phía bên kia ?
của con say mới nửa khuya, tỉnh rồi
bắt được em, vẫn trong tôi
chênh vênh cái bóng trong đời câu thơ

giản dị

có những buổi chiều
buổi chiều quấn quanh niềm nhớ
có những con đường
con đường ngoảnh lại chỉ mình thôi

anh xa rồi
xa như niềm vui
và em chợt nhận ra
cũng đã lâu
bên giòng đời của em
chảy một giòng sông hồ hững

chiều nay
như những chiều năm đó
đường đêm nay
như những đường năm đó
chất nổi buồn...em đi rất khế
sợ tiếng giầy gọt kỷ niệm đôi ta

tôi chỉ muốn bình yên

bình yên, tôi chỉ muốn bình yên
đầu biết tương lai lối gập gềnh

hay trong quá khứ nhiều dang dở
hay thực tại này giàu lênh đênh

bình yên, tôi chỉ muốn bình yên
dù những cơn mưa dột muộn phiền
dù chiều nắng quái tim thổn thức
dăm khúc nhạc buồn chợt dấy lên

bình yên, tôi chỉ muốn bình yên
chặt bút, chôn thơ, chẳng đi tìm
chạy về thơ ấu bên cha mẹ
ngủ giấc an lành tối thàn tiên

bình yên, tôi chỉ muốn bình yên
chỉ muốn mang theo những tiếng cười
ghé bến xuân xanh ngồi soi mặt
nhận rõ ra tôi : vẫn con người

bình yên, tôi chỉ muốn bình yên
một sớm mai theo một buổi chiều
thanh thản như là mây với nắng
cuộc đời thom ngát những thương yêu

gởi ntb

em ra đi phố buồn từ dạo đó
anh trưởng thành mà chưa hiểu được tình yêu
ánh mắt em thắm nói một đôi điều
anh nhớ mãi mà không sao đoán được

hay có thể chia ly là khuôn thước
để đo lòng những kẻ phải ra đi
vài giọt lệ với bàn tay khẽ vẫy
làm hư hao hết cả tuổi xuân thì

em đã bỏ ra đi từ dạo đó
đôi cánh đời đã trôi giạt về đâu
hồn em đậu đôi lần trong nét chữ
anh mở ra : nhớ giọt nước qua cầu

cuộc đời vẫn có muôn ngàn lối rẽ
rẽ lối nào anh cũng thấy cô đơn
chắc có lẽ dấu tình em bỏ lại
như giầy leo rào chặc cả tâm hồn

nhiều lúc nhớ điên cuồng anh muốn bức
lòng đau thương để đuổi bóng em ra
nhưng cơ khổ lắm nào anh cũng hụt
chỉ biết cầm một nhúm xót xa

mười lăm năm, hai mươi năm, mau thật
em có bao giờ nhớ lại cuộc tình xưa ?
râu với tóc đang chực chờ hóa đất
mà nhớ thương như vừa mới tiễn đưa

mua hoa

tôi đến buổi chợ chiều
tìm mua một tình yêu
này cô em nhan sắc
tôi phải trả bao nhiêu

giá cả đồng ý xong
bỗng nhiên nghe se lòng
tình yêu đâu có thể
mua bán như hàng rong

tôi tặng em mấy chục
xem như là đã xong
trên môi gắn điều thuốc
búng tàn vào khoảng không

quần quanh

nào đâu phải nhớ phải thương
ngày đi quá chậm nên thường lai rai
tóc người vừa mới ngang vai
tóc ta chỉ dám để dài bấy nhiêu
da thơm mấy lớp nắng chiều
lòng ta vẫn lợ vải điều hai mươi
thấy trong buổi họp ta cười
em đừng có nghĩ ta người hồn nhiên
tìm ta cũng lắm ưu phiền
hồn ta cũng muốn cửa thiền dung thân
thấy ta ánh mắt xa xăm
em đừng có nghĩ ta cần tình thương
lòng ta đã lạnh trăm đường
chỉ vì xa xứ nên thường quần quanh

lời biệt xứ

kính thưa mẹ năm nay làm giỗ trẻ
bởi quên đi bên đó sớm một ngày
chưa khôn lớn đã xa vòng tay mẹ
quần theo đời mãi miết bấy lâu nay

kính thưa mẹ cảm như con đã mất
kể từ đêm con bỏ nước ra đi
đời buồn quá giá như con được khóc
thêm hiên xưa đâu còn dịp để quì

kính thưa mẹ chẳng qua là vận nước
như thuở nào cha bỏ nội vào nam
bao đau xót oằn một đời nhọc tiều
xin trăm năm giữ mãi màu da vàng

kính thưa mẹ với lời khuyên của mẹ
chiếc phao thân, con bám đó làm nên
nhưng đã chậm chân rồi, mẹ đã khuất
đời nhọc nhằn chưa cười kịp hồn nhiên

kính thưa mẹ dẫu tuổi đời chồng chất
với chen vai cầu tiến đất quê người
con tâm nguyện không quên lời mẹ dạy
"sống cho thơm danh một con người"

cuộc tình

mình yêu nhau bằng mối tình chân thật
giản dị, hết lòng và đẹp như mơ
ngày tháng qua vấp một cái bất ngờ
quanh điếm hẹn chỉ một người đứng nhớ

mình yêu nhau bằng mối tình thanh nhã
khác với thời cặp sách rất xa hoa
trao nụ hôn một nửa cho người ta
còn một nửa đọng thành đêm thức trắng

mình yêu nhau bằng mối tình khó hiểu
ở bên nhau thỉnh thoảng lại giật mình
tiếng thở dài len lén như cầu kính
từ hội ngộ đến chia ly đều toan tính

mình yêu nhau cuộc tình này thứ mấy
cộng hay trừ thương nhớ chẳng thiệt hơn
thời gian đã giạt phăng đi tuổi trẻ
hai chúng ta đều được cuộc tình buồn ?

lãng du

một chút đắng, một chút cay
nẻo đường viễn xứ từng ngày hư hao
một câu hỏi, một tiếng chào
cùng ngôn ngữ Việt mà sao ngại ngùng
một chút đại, một chút khùng
nặng lên soi lỗi ngập ngừng người đi
một đoàn tụ, một phân ly
cuối đời ngoảnh lại thắm thì lời ru
một chút tốt, một chút hư
một lần rồi cũng thiên thu phận mình

đêm và kỷ niệm

em ngồi đếm những niềm vui trong đêm nay
có trăng có sao có dáng anh ngồi
kỷ niệm đôi ta tuy không nhiều lắm
nhưng rất gần cho dầu ta rất xa

em ngồi đếm những niềm vui trong đêm nay
có sương có gió có lá rạt rào
ngày tháng bên nhau tuy không nhiều lắm
cũng đủ lòng thơm ngát một đời sau

em ngồi đếm những niềm vui trong đêm nay
có mưa có nắng có giận hờn
có những cuộc chơi còn dang dở
nên lòng mình cứ mãi nghĩ đến nhau

em ngồi đếm những niềm vui trong đêm nay
góc phố quen đã vắng bóng đôi mình
bàn ghế cũ đôi nhân tình trẻ mới
như chúng mình của thuở đã qua đi

em ngồi đếm những niềm vui trong đêm nay
giòng chữ quen lên trang giấy lại buồn
em chợt hiểu kéo dài hay cắt ngắn
bài thơ này viết mãi cũng không xong

niềm nhớ

anh đã qua nhiều đêm thức trắng
cho nỗi buồn va chạm lúc nửa đêm
lòng anh nở loài hoa vị đắng
trải rộng cả trời sao

anh thấy mình nghỉ chân bên con phố
con phố với cái tên lẻ loi trên bản đồ
nơi mình hò hẹn thuở học sinh
em
em luôn thất hẹn
cho anh nhớ mãi lời yêu đương

không còn ai ngoài anh của nhiều đêm thức trắng
con phố mờ xa
con phố với cái tên lẻ loi trên bản đồ
anh ngồi mong em
đâu biết em sẽ không bao giờ về lại
em
em ở đâu trên giải đất thênh thang này

ngọn đèn đêm vàng vổ
tiếng đồng hồ lẻ loi
mình anh và nỗi buồn
va chạm

hoang mang

đã từ lâu anh không nuôi hy vọng
về nhà xưa thăm thử mất hay còn
sông ra biển nước pha màu muối mặn
trưa sang chiều nắng lặn với hoàng hôn

đã từ lâu anh quên không nhìn lại
ước vọng xưa mình tự chọn cho mình
đời trôi nổi càng lâu càng đóng bụi
những khó khăn vấp ngã bất thành linh

anh tin tưởng nội tâm anh đã tĩnh
chợt gặp em cầm xuân sắc trên tay
và sợ ý hay cố tình bỏ rớt
trong lòng anh xanh biếc nhánh lông mày

kể từ đó anh không là anh nữa
cây thất tình bén rễ ở trong tim
anh thất sắc như người lâm trọng bệnh
em, thuốc tiên, đâu có phải dễ tìm

anh tự nhủ em chỉ đùa chốc lát
lấy quyền anh oán trách một nàng tiên
dù lỗi phải chắc chừng trăm năm nữa
anh mới hòng tìm lại chút bình yên

đêm tưởng niệm

đêm nỗi buồn
lắng đọng
từng giọt sầu từng kỷ niệm
còn đây
tiếng đế kêu rì rả
thoáng hao gầy
tương lai chậm mà đời sao
qua lẹ

đêm với từng điều
có thực
chạy điên cuồng trong tiềm thức
khô khan
mẫu thuốc cong cháy nám
nửa cuộc tình
nửa còn lại có
người đem
bán rẻ

đêm với giọng đời
đơn lẻ
tim ngập ngừng vì vết xé
tình xưa

đêm lan tỏa cho mộng mơ
nhỏ lại
bóng tối dài
che mãi
cuộc tình sau

bài cho quỳnh

đã không giữ được nhau
bằng những lời chân thành
đã không giữ được nhau
bằng những lời giả dối
nào biết đâu vì đâu
ai trách ai có lỗi

đã không gọi tên nhau
dù về chung con lộ
đã không nhìn thấy nhau
dù cùng qua một phố
nào biết đâu vì đâu
tự nhiên mà gây đổ

tình yêu đến rồi đi
nhẹ nhàng như hoa nở
tình yêu đến rồi đi
tình cờ không hẹn trước

em sang như đóa quỳnh
đêm mở tình ra thở
ta sang như dòng thơ
bay quanh đời từ thuở
cuộc đời có tình yêu
loài người biết nhưng nhớ

bạt

Cảm nhận

*Nghe ra sỏi đá ngậm ngùi
Nghe ra thiên cô phận người nhỏ nhoi...
(năm võng)*

Êm đềm và ngậm ngùi, thơ Song Vinh mênh mang nỗi nhớ về chôn xưa ngày cũ. - đó có mẹ hiền một đời tận tụy, có tình đầu còn mãi không phai. Lục bát của anh nhẹ nhàng, các thể loại khác nhiều vương vấn cu ru mang...

Tường Vi

Cali, tháng 10, 99

Song Vinh và Về Dưới Hiên Xưa

Cuối thu năm ngoái 1998 tôi viết bạt cho Khoảng Trời Riêng, tập thơ đầu tay của Tường Vi. Đầu thu năm nay tôi lại viết bạt cho Về Dưới Hiên Xưa, tập thơ đầu tay của Song Vinh. Cả hai cùng sinh hoạt chung trong ban biên tập của nhóm Văn Nghệ Ngàn Phương với tôi trên hệ thống Internet. Trước đó tôi chưa hề viết bạt cho ai, bởi vì không ai đủ can đảm để đem đưa con tinh thần mang nặng để đau lại giao phó cho một người đỡ để kiêu tài tử như tôi. Nhờ sự gan dạ của Tường Vi mà tôi lại được có dịp viết bạt tiếp cho Song Vinh. Cũng may cả hai đều là những người em thân thương mà chúng tôi, những người Việt Nam trôi sông lạc chợ từ đâu bên kia nửa vòng trái đất, duyên tình văn nghệ đưa đẩy trôi giạt vào nhau. Nhận lời viết bạt cho Song Vinh, tôi còn nghĩ đó là một trách nhiệm, bởi vì là anh lớn trong ban biên tập VNNP. Mặc dù tôi làm lớn, nhưng tôi và Song Vinh đối xử như bạn bè thân tình. Từ những thân tình mà qua thời gian tích lũy tăng dần đến thương yêu, tôi có thể nói tôi hiểu không phải là ít về nhà thơ trẻ này. Chính tôi là người đề nghị mời Song Vinh về cộng tác với ban biên tập để cùng chung săn sóc trang báo. Anh chàng lãng tử có dáng dấp nghệ sĩ ở vào lứa tuổi sớm một chút nữa là dính vào hệ lụy trong cuộc chiến tranh Việt Nam mà tôi là thế hệ chót. Sớm có nghĩa là lứa tuổi Song Vinh vừa đủ để thấm nhận đau là nỗi đau của đất nước mà những thanh niên lớn lên vào thời đó đều phải có nghĩa vụ dấn thân vào. Vì thế trong thơ Song Vinh chúng ta không lấy gì ngạc nhiên khi có những suy tư tiềm ẩn, mặc dù Song Vinh hãy còn trẻ và đã thành công trên đất Mỹ, chưa từng kinh qua những thảm cảnh kinh hồn của lịch sử:

*mỗi năm vào cuối tháng tư
trong tôi như thể có dư một người
(tháng tư)*

*ở đây có những người vô tư quá
sống dửng dưng mà chết cũng vô tình
ăn và làm, làm và ăn lẫn quẩn
chơi mãi trò cút bắt linh tinh
(cút bắt)*

Dù tôi và Song Vinh đã thân thiết, liên lạc với nhau hằng ngày qua phone, qua e mail, nhưng tôi chưa hề gặp mặt. Tuy nhiên nhìn hình anh chàng phóng lên Net, trôi thấy dấu đăng sau khuôn mặt trẻ tuổi kia có một nét gì đó rất phong sương, bất cần. Vậy mà khi đọc thơ tình của Song Vinh thì khác hẳn, đâu ai nghĩ rằng chứa trong con người bất cần là một trái tim đa lụy vô cùng. Cái đa lụy mà từ thuở khai thiên lập địa đến giờ bất cứ một thi sĩ nào cũng đều mắc phải:

*lòng ta ai mở ra coi
hỏi trong hiên vắng, hỏi ngoài em xa
mây nghìn năm sóng tà tà*

*rũ ta lười biếng thật là xứng chân
(năm vông)*

*về đây lạnh suốt bốn mùa
buồn ơi buồn quá chẳng chừa một ai
buồn ơi, buồn rộng buồn dài
ba năm chưa dám thờ dài một giây
nhỏ ơi, từ dạo về đây
một tuần đếm đủ bảy ngày nhớ nhung
(về dưới hiên xưa)*

Trong lục bát của Song Vinh, tôi chú ý nhiều đến cách dùng chữ tượng hình của tác giả:

*em đi yếu điệu vô cùng
hai bàn tay khóa cả vùng gió bay
(thoáng suy tư)*

*hôm đi gió nổi cơn say
hôm về, gió ở trong tay ta cầm
(em, tình nhân)*

*thòng tay kéo cái tiêu điều
nghe trong hờ hững đời xiêu lệch dần
(tháng hai)*

Những lời thơ đi vào lòng người một cách tự nhiên, nhẹ nhàng như những gì sắp xảy ra, đang xảy ra và tất yếu sẽ xảy ra ... chính do cách viết, cách xếp ý, cách dẫn ý để đưa vào câu thơ thật tự nhiên có tính cách chọn lọc.

Thông thường, để diễn đạt nỗi cảm xúc của mình sau những ngày xa quê hương trở về thăm lại ngôi nhà xưa yêu dấu mà năm tháng lưu lạc đất người những no đây về vật chất không thể làm phai tiềm ức, người ta thường dùng hình ảnh mái nhà tranh, giàn mướp v.v... Song Vinh lại khác, anh chàng dùng hình ảnh những con đé, những con bọ rầy để diễn tả ký ức tuổi thơ mà tiếng "chợt" dùng ở đầu câu 6 như một khơi lại ngọn ngành và chữ "ngó" đầu câu 8 tiếp theo để diễn đạt cái động tác phản xạ "chợt" kia . Song Vinh không dùng nước mắt nhưng tôi lại thấy giọt nước mắt của tác giả ngậm ngùi lẩn trong bốn câu thơ xem như bình dị mà chẳng bình dị chút nào:

*chợt nghe tiếng đé thân thương
ngó ra đặng đăm mù sương mịt mù
đàn bù rầy vẫn hình như
thay nhau công những giọng ru mẹ già
(nhà xưa)*

Như một số người, tôi rất thích đọc lục bát. Nhưng lục bát là loại thơ không phải dễ đọc. Có nhiều bài thơ mà tôi bắt gặp ở một vài tạp chí văn học dưới đất chỉ cần lướt qua hai câu đầu là vội vàng bỏ chạy, bởi vì họ viết quá cao trình độ thưởng thức thơ văn của tôi

còn hạn hẹp hiểu không tới. Nhưng lục bát của Song Vinh thì khác, càng đọc tôi lại càng thích thú, và cứ muốn đọc hoài. Lục bát của Song Vinh cô đọng và có những ẩn dụ rất dễ thương. Những ẩn dụ mà chúng ta mỗi một ai khi lớn lên đều có chứa trong cuộc đời. Nhất là lục bát tình yêu của Song Vinh, gợi lại trong tôi nhiều kỷ niệm mà tôi ngỡ đã quên đi qua bao thăng trầm trong cuộc sống. Song Vinh đã làm cho tôi sống lại cái cảm xúc rất xuân thì ở cái tuổi chân đang bước vào ngõ hoàng hôn này. Hãy thử cùng tôi đọc vài khúc lục bát của Song Vinh:

*trông em chợt nhớ cội nguồn
tình ta vụng dại như tuồng quá xưa
gom trăm nét chữ dư thừa
vẽ bài thơ cũ vẫn chưa đủ vắn*

*mai này cư xá buồn thiu
hắn còn đọng bóng hắt hiu ta chờ
(chiều bên cư xá)*

*ta cho không sợ khói thừa
vàng tay vàng mắt dờn đùa tháng năm
(ngày em)*

*em nằm ngủ đẹp như tiên
tay co tay duỗi ưu phiền rời xa
nắng trưa lấp ló sau nhà
nắng không ra mặt bởi là thương em
(em, anh và tình yêu)*

*nhớ em lòng dạ bồn chồn
trái ra kỷ niệm ngời hôn bóng mình
(nhìn lại)*

Đọc lục bát Song Vinh tôi phải nín thở vì sợ, sợ tan loãng đi cái cảm xúc bất chợt bắt gặp lại trong hồn, cái cảm xúc mà tôi cứ ngỡ chẳng bao giờ mình còn có lại kể từ khúc giao thoa nào đó mắc lẹo quăng đời mình đã gặp. Cái sợ giống như Song Vinh đã nói giùm tôi qua hai câu dưới đây:

*chất nổi buồn...em đi rất khẽ
sợ tiếng giầy gợi kỷ niệm đôi ta
(giản dị)*

Cái sợ bởi vì đâu ? Có phải vì :

*em sang như đóa quỳnh
đêm mở tình ra thở
ta sang như dòng thơ
bay quanh đời từ thuở*

(bài cho quỳnh)

Trong dòng trôi văn học Việt Nam tại hải ngoại, một số nhà văn nhà thơ đã thành danh từ trước năm 1975 thường lấy làm bi quan vì e sợ không có lớp trẻ kế thừa, chữ nghĩa Việt Nam vì thế sẽ bị mai một. Họ nghĩ như vậy cũng đúng vì lớp tuổi của họ không lấy gì làm dễ dàng mỗi khi phải xử dụng computer, do đó họ biết không nhiều về sinh hoạt văn học đầy năng động trên trời. Họ chỉ thấy theo thời gian họ sẽ già đi và sẽ chết một cách đương nhiên, và vì thế dòng văn học sẽ bị lão hóa. Riêng tôi thì thấy ngược lại, tre già thì măng mọc, thế hệ này đi qua thì sẽ có thế hệ khác tiếp nối, theo đà tiến triển của khoa học, sự tiếp nối có tính cách tế vi hơn. Cách nào thì cách, lá rụng thì phải về cội. Tôi tiếp xúc với các bạn trẻ gần như hằng ngày và qua hệ thống Internet các bạn ấy cùng trao đổi với tôi từng con chữ, từng ý nghĩa, từng cảm suy trong mỗi câu thơ chộp bắt được từ cảm xúc rất tinh cờ. Dòng văn học Việt Nam, dù chúng ta còn phải lưu lạc đến bao nhiêu năm nữa vẫn không lấy gì làm bi quan. Điển hình Song Vinh là một. Trước Song Vinh nhiều bạn trẻ đã có tác phẩm, sau Song Vinh sẽ có nhiều bạn trẻ khác có tác phẩm, và các phẩm đều có chất lượng. Nếu ai còn nghi ngờ, xin hãy đọc cho kỹ Về Dưới Hiên Xưa của Song Vinh, đọc rất vô tư và khách quan, chúng ta sẽ thấy được gì ? Có phải là một sự thích thú vô cùng, và nếu không nói là chúng ta có thể yên tâm và hạnh diện về lớp kế thừa.

Thơ Song Vinh bình dị nhưng sâu sắc, ẩn tàng một sự cố gắng bức phá đi tìm cái hay cái lạ để tô điểm cho đời. Song Vinh cứ thế âm thầm mà đi, xem như một cuộc chơi đầy trách nhiệm. Còn tôi, tôi rất rõ con người của Song Vinh. Anh chàng này làm thơ không cốt để trở thành thi sĩ, nhưng anh chàng yêu thơ đến thiết tha. Bởi thế tôi rất mến phục Song Vinh vì đó là chân thật và trung thực, hai món hàng xa xỉ phẩm này không dễ gì kiếm được ở giữa đời thường, khi mà cuộc sống đôi lúc còn phải tranh thân. Tôi gặp được trong thơ Song Vinh cái đẹp rất con người và tự xem mình điểm phúc khi quen được anh chàng trẻ tuổi rất THƠ này.

New Orleans mùa thu cuối của thế kỷ 20

Quan Dương

Mục lục

Về Dưới Hiên Xưa	1
vào thơ.....	1
thoáng suy tư.....	1
ở quê người	2
em, tình nhân.....	2
về dưới hiên xưa.....	3
từ tháng năm đi	3
về trên phố cũ.....	4
chiều bên cư xá	5
nơi chốn tìm về	5
tháng hai.....	6
này em chỉ có vậy thôi	6

gọi tiếng noel.....	7
bốn mùa.....	7
bên đường.....	8
thèm một chút tự nhiên.....	9
vu vơ.....	9
hôm về thăm.....	10
lời này cho em.....	10
nằm võng.....	12
tặng em.....	12
tình ở phương này.....	13
em, anh và tình yêu.....	13
ngày của anh.....	14
ru em.....	14
mùi thương.....	15
ru ta giấc mộng dài.....	16
rồi thời gian qua.....	16
ảo ảnh.....	17
tự nhủ.....	17
đêm mất ngủ.....	18
cây bút chì cũ.....	18
xuân phai.....	19
nhìn lại.....	19
lời cho em.....	20
mong manh.....	20
vụn vặt.....	21
chắc có lẽ.....	22
mẹ.....	22
tưởng niệm.....	23
thầm nhắn một lời.....	23
đêm cuối năm.....	24
một đời mẹ.....	25
một phong bì nhỏ màu nâu.....	25
tâm khúc.....	26
dặm xa.....	27
hoàng hôn và biển trong tôi.....	28
biển trong con.....	28
buổi mai.....	29
thành phố đổi tên.....	30
cũng ngần ấy thôi.....	30
phân trần.....	31
ngày riêng cho mẹ.....	31
nhà xưa.....	32
phượng hồng.....	33
tháng tư đen.....	33
cúi cùng mình cũng nghĩ đến nhau.....	34
cút bắt.....	34

Về Dưới Hiên Xưa

về đây	35
thu và tôi	36
chợt thấy lòng.....	36
trở lại	37
giọt lệ	37
ly tan.....	38
hai lối	38
đuổi bóng	39
giản dị.....	39
tôi chỉ muốn bình yên	39
gửi ntb	40
mua hoa.....	41
quần quanh	41
lời biệt xứ	42
cuộc tình.....	42
lãng du.....	43
đêm và kỷ niệm.....	43
niềm nhớ	44
hoang mang.....	44
đêm tưởng niệm	45
bài cho quỳnh.....	46
bạt.....	46
Cảm nhận	46
Song Vinh và Về Dưới Hiên Xưa.....	47
Mục lục	50